

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.388/2008/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Paál Sándor ügyvéd (9021 Győr, Baross G. u. 31. szám) által képviselt felperes „fa” (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Hajzer László ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Dózsa Gy. u. 4-6. II/8. szám) által képviselt alperes (alperes címe) alperessel szemben 17 037 000 Ft vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2008. május 21. napján kelt, 13. G. 15-07-040169/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy felhívásra - az abban foglaltak szerint - fizessen meg az Államnak 900 000 (Kilencszázezer) Ft fellebbezési illetéket, valamint 15 napon belül az alperesnek 240 000 (Kettőszáznegyvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperesi társaság volt a generál kivitelezője a ..., ..., ... és ... Önkormányzatok szennyvíz csatornázási munkálatainak. A települések a beruházás vállalkozói díjának egy részét pályázat útján nyerték el, amelyhez az önrészt akként kívánták biztosítani, hogy azt a későbbiekben területhasználati díjként kiszámlázzák a kivitelező felé.

A peres felek 1998. december 14-én alvállalkozói szerződést kötöttek, amelyben az alperes vállalta, hogy ... és ... települések csatornázási munkálatai elvégzése fejében 559 053 815 Ft-ot megfizet a felperesnek.

A szerződés 7.3. pontja szerint a generál kivitelező az alvállalkozó által 5 példányban benyújtott számlát 8 napon belül ellenőrizni volt köteles, és a generál kivitelező árbevétele beérkezésétől számított 8 napon belül átutalással vállalta azt kiegyenlíteni.

A szerződés 7.6. pontja a számla késedelmes teljesítése esetére az alvállalkozót a mindenkorli jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő összegű késedelmi kamat felszámítására jogosította fel.

Az alvállalkozói szerződés I. számú, 1999. november 25-én kelt módosításával a szerződés 7.5. pontját azzal egészítették ki a felek, hogy „az önkormányzatok által meghatározott területhasználati díjat köteles az alvállalkozó külön megállapodás alapján ... és ... községek önkormányzata felé a részszámlák arányában megtéríteni”.

Az alvállalkozói szerződés II. számú módosítása 2000. december 13. napján kelt, és abban a ... , ... települések szennyvíz csatornázására kötött alvállalkozói szerződésben meghatározott vállalkozói díjat 434 421 052 Ft + 25 % ÁFA összegre, a teljesítési határidőt pedig 2001. május 31. napjára módosították a felek.

A felperes ... község Önkormányzatával 2000. március 30-án kötött megállapodást a közterület foglalási díj megfizetéséről, amely szerint az önkormányzat, mint bérbeadó 39 610 200 Ft + ÁFA bérleti díjat számolt el a felperes, mint bérbevevő felé.

... község 2000. április 20. napján kötött megállapodást a felperessel, amelyben a területhasználati díjat kétéves időtartamra 100 000 Ft-ban állapították meg.

... nagyközség, mint bérbeadó 2000. április 26. napján kötött bérleti szerződést az alperessel, mint bérlővel önkormányzati ingatlan bérletére és közút nem közlekedési célú igénybevételére, amely alapján 2000. szeptember 10-én az önkormányzat 111 375 000 Ft összegű bérleti díjról állított ki számlát az alperes felé. Ez az összeg kompenzálásra került az alperes felé fennálló vállalkozói díjtartozás összegébe.

A 2001. május 16. napján készült átadás-átvételi jegyzőkönyv szerint ... és ... települések szennyvíz csatornázása a megállapodásnak megfelelően, terv szerint, hiánytalanul elkészült és átadásra került.

A felperes 2000. december 2-án bocsátotta ki a ... számú, 2000. december 20-ai fizetési esedékességű 42 500 000 Ft összegű számláját, majd 2001. május 5-én a ... számú, 2001. május 24-ei határidejű 55 526 315 Ft összegű számláját.

Az alperes részéről csak részteljesítés történt, ezért a 62 938 956 Ft tartozás alapján a felperes 2001. szeptember 6. napján eljárást indított az alperes fizetéseképtelenségének megállapítása iránt, amelyet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a felperesi követelés időelőttiségére hivatkozva megszüntetett.

A felperes 2001. október 8-án egyenlegértesítőt küldött az alperesnek, aki a 2001. október 11-én kelt válaszlevelében felhívta a felperest, hogy az alvállalkozói szerződés I. számú módosítása szerint bonyolítsa le az 58 801 235 Ft értékű, ... és ... községek önkormányzatával szemben fennálló területhasználati díjak továbbszámlázását, illetve engedményezését.

Az alperes 2001. október 25-én közölte a felperessel, hogy ... községtől 20 580 000 Ft + ÁFA, Tímár községtől 38 251 000 Ft + ÁFA közterület használati díjat tartozik befogadni.

... és ... község a 2001. december 14-én kelt levelében jelezte az alperesnek, hogy abban az esetben, ha a szennyvíz beruházással kapcsolatban a gesztor elszámolása alapján rájuk kivetítve hiány mutatkozna, úgy igényt tartanak a területhasználati díjra.

... község 2002. május 2. napján állította ki 2002. június 14-ei esedékességgel a felperessel kötött megállapodás szerinti 100 000 Ft területhasználati díjról a számláját, a

további önrészt pedig úgy kívánta biztosítani, hogy 2002. május 30-án önkormányzati tulajdonú telket értékesített a felperesnek adásvétellel 9 699 000 Ft vételárért.

A beruházás gesztori feladatait ellátó ... Város polgármestere a 2001. december 5-én kelt levelében felhívta ... község polgármesterét 36 986 276 Ft megfizetésére, míg ... község Önkormányzatát ugyanezen a napon tájékoztatta a beruházás műszaki befejeződéséről, és arról, hogy a program pénzügyi lezárásának határideje 2001. december 31. napja, egyúttal közölte, hogy ... község a saját forrásból hiányzó 17 201 337 Ft számlatartozás és 2 245 522 Ft gesztorigény 8 napon belüli átutalására köteles.

... község Önkormányzata és az alperes 2002. február 13-án megállapodást kötöttek, amelyben a gesztor elismerte, hogy a perbeli beruházással kapcsolatban az alperes felé fennálló 74 151 701 Ft tartozásából ... községet 33 168 000 Ft, ... községet 26 898 007 Ft, ... községet 0 Ft, míg ... Várost 14 085 701 Ft illeti.

... Város Önkormányzata, ... község Önkormányzata és az alperes 2002. március 4-én engedményezési megállapodást kötöttek, amely szerint ... község a ... város felé fennálló tartozásából közvetlenül az alvállalkozó felperesnek utaljon át 9 799 000 Ft-ot. Ez a megállapodás teljesítve lett.

Ugyanezen a napon a gesztor és az alperes ... község önkormányzatával is kötött egy engedményezési megállapodást, amelyben a felek hozzájárultak ahhoz, hogy ... község a gesztor felé fennálló tartozásából közvetlenül az alperes alvállalkozójának, a felperesnek utaljon át 30 576 000 Ft-ot. Ez a megállapodás is teljesült.

A peres felek is kötöttek 2002. március 4-én egy engedményezési szerződést, amellyel az alperes engedményezte a felperesre a gesztorral szemben fennálló, a beruházással kapcsolatos követeléséből 17 037 000 Ft-ot. A megállapodást a kötelezett ... Város Önkormányzata nem írta alá.

... község Önkormányzatának a gesztorral 2002. március 12-én megkötött megállapodása tartalmazta, hogy ... község tartozik a gesztor önkormányzatnak 26 836 000 Ft-tal, amelyből ... község Önkormányzata 9 799 000 Ft-ot engedményezés alapján közvetlenül a felperes részére fizet ki, míg 17 037 000 Ft-ot a kivitelező által megfizetett közterület használati díj számlára történő beérkezését követő 8 napon belül fogja a gesztor számlájára átutalni.

A peres felek 2002. március 14-én újabb engedményezési szerződést kötöttek, amelyben úgy rendelkeztek, hogy a gesztor a beruházással kapcsolatban ... és ... községek elszámolását követően közvetlenül a felperesnek utaljon át 17 037 000 Ft-ot az alperesnek a felperes felé fennálló tartozása részeként.

... község polgármestere a gesztorhoz írt, 2002. március 14-én kelt levelében „visszavonta” a 2002. március 12-én megkötött megállapodást téves információkra hivatkozva, és jelezte, hogy ragaszkodik a pályázatokon elnyert többlettámogatásokhoz, majd a 2002. május 29-én kelt levelében közölte, hogy a 10 %-os többlet céltámogatás figyelembevételével, valamint a gesztornak a kivitelezőkkel kötött engedményezési megállapodás összegével a saját önerőt teljesítettnek tekinti.

Hivatkozott arra, hogy az engedményezési megállapodásban szereplő összegnek megfelelő számlát a felperes felé kibocsátotta, ezzel a beruházás elszámolását lezárnak tekinti.

Az alperes 2002. június 6-án értesítette a felperest, hogy a számú, 55 526 315 Ft összegű számlájából 9 799 000 Ft-ot, a számú, 42 500 000 Ft összegű számlájából 30 576 000 Ft-ot kompenzálta a gesztorral szemben fennálló követelés összegével.

Ezt követően az alperes közölte a felperessel, hogy tartozása 0 Ft-ra csökkent, mivel a gesztorral szembeni 17 037 000 Ft összegű követelését a felperes részére engedményezte, 5 164 863 Ft-ot pedig 2000. június 6-án már átutalt.

A gesztor önkormányzat a 153/2000. (IX. 12.) KT. számú határozata 2.) pontjában nem ismerte el ... község igényét a +10 % céltámogatásra. A határozat 3.) - a 168/2002. (X. 15.) KT. számú határozattal hatályon kívül helyezett - pontja kimondta, hogy az önkormányzat engedményezési megállapodást köt az alperessel a társönkormányzatok felé fennálló 17 071 000 Ft követelésről.

A gesztor önkormányzat 168/2002. (X. 15.) KT. számú határozata a perbeli beruházás elszámolásáról szolt, és ebben döntöttek 14 074 183 Ft átutalásáról, amely tényről értesítették ... , ... és ... községek önkormányzatát, és az alperest is.

A gesztor 2002. október 16-án 14 074 183 Ft-ot, 2003. október 28-án 2 665 000 Ft-ot utalt át az alperes számlájára.

A gesztor a felperes felhívására tagadta, hogy az alperessel szemben tartozása állna fenn, mivel a szennyvíz beruházás 2001. szeptemberében befejeződött, és az alperes felé az utolsó kifizetés is megtörtént 2003. októberében.

... község önkormányzata 2004. október 12-én, ... község önkormányzata pedig 2004. november 11-én nyilatkozott úgy a felperes felé, hogy elszámolt, és tartozása nincs.

Az alperes könyvvizsgálója F. A.-né 2005. április 20-án azt állapította meg, hogy ... Város Önkormányzatával szemben az alperesnek 2003. október 28. napjától 17 037 008 Ft követelése áll fenn, amely ... község önkormányzata önerő hátralékából áll.

A felperes 2005. március 3-án ismételten kérte az alperes fizetéseképtelenségének megállapítását, arra hivatkozva, hogy az alperes nem fizette meg a 17 037 000 Ft összegű tartozását.

Az elsőfokú bíróság a 10. Fpk. 15-05-000109/24. számú, a Debreceni Ítéltábla Fpkf. III. 30.282/2006/2. számú végzésével helybenhagyott végzésével az eljárást megszüntette a törvényi feltételek hiányában, miután azt állapította meg, hogy az adós a 2002. március 14-én kelt engedményezési szerződéssel a hitelezőre engedményezte a gesztor felé fennálló 17 037 000 Ft összegű követelését, ezzel teljesített a hitelezőnek.

A már felszámolás alatt álló felperes ismételt megkeresésére az alperes 2007. június 17-én úgy nyilatkozott, hogy a felperes a beruházás során nem számolt el az érintett önkormányzatokkal a közterület használati díjjal, és a felperes által fizetendő közterület használati díj összege megegyezik a felperes követelésének az összegével.

Előadta, hogy az alvállalkozói szerződés szerint a generál árbevétel beérkezését követő 8 napon belül volt köteles az elszámolásra, és mivel a területhasználati díj nem érkezett meg az önkormányzatoktól, az alperes sem kapta meg, így azt a felperes részére nem tudta megfizetni.

Az adós megkeresésére ... község önkormányzata azt a tájékoztatást adta, hogy neki a felperes felé nincs sem tartozása, sem követelése. A gesztor önkormányzat polgármestere a 2007. május 23-án kelt levelében kifejtette, hogy mivel ... Város Önkormányzata nem írta alá a 2002. március 4-én kelt engedményezési megállapodást, ezért nem is teljesítette az abban szereplő 17 037 000 Ft megfizetését a felperes felé.

A felperes keresetében kérte annak a megállapítását, hogy a peres felek között 2002. március 14-én létrejött, 17 037 000 Ft engedményezéséről szóló megállapodás a Ptk. 200. §, 234. §, 237. § és 328. §-a alapján semmis, mert nem létező követelés átruházásáról

szól, és kérte az alperes kötelezését vállalkozói díj címén 17 037 000 Ft, valamint ennek 2001. május 16. napjától a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres összegével megegyező évi kamata + 8 % kamat megfizetésére.

Kérte az alperes kötelezését a perköltség viselésére is.

Az alperes a felperesi kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felperes és ... község között nem történt meg a területhasználati díj tekintetében az elszámolás, ezért az alperes részére nem érkezett meg a generál árbevétel, így az alperes még nem tudott elszámolni a felperes felé.

Álláspontja szerint érvényes az engedményezési megállapodás, de az amiatt nem ment teljesedésbe, mert a felperes nem teljesítette a területhasználati díjfizetési kötelezettségét ... község felé.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozatlannak találta, és ítéletével elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 511 000 Ft perköltséget, az Államnak pedig külön felhívásra 900 000 Ft eljárási illetéket.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a jelen perben a Pp. 164. §-a alapján a felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy az alperesnek a 2002. március 14-én kelt engedményezési szerződés megkötésekor nem állt fenn követelése ... Város Önkormányzatával szemben. Az alperes és Rakamaz Város Önkormányzata között 2002. február 13-án létrejött megállapodás tartalma azonban ennek éppen az ellenkezőjét bizonyította, vagyis azt, hogy a gesztor a szennyvíz beruházással kapcsolatosan 74 151 701 Ft-tal tartozott, és a perben becsatolt bankkivonatok tanúsága szerint ezen összegből a gesztor 2002. október 16-án 14 074 183 Ft-ot, míg 2003. október 28-án 2 665 000 Ft-ot át is utalt az alperes részére.

A gesztornak az alperes felé fennálló tartozását igazolják ... Város Önkormányzata, valamint a beruházással érintett önkormányzatok közötti elszámolási vitát körében született önkormányzati határozatok tartalma is.

Az alperes perbehívása ellenére sem ... Város Önkormányzata, sem ... község Önkormányzata nem élt beavatkozási jogával.

Az elsőfokú bíróság elutasította az alperesnek ... község polgármesterének tanúmeghallgatása iránti bizonyítási indítványát, mert a peres iratokból megállapítható volt az a tény, hogy az önkormányzatok között elszámolási vita volt, maga a vita azonban nem képezte a jelen per tárgyát.

Az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az érvényes engedményezési szerződés alapján a felperes elsősorban ... Város Önkormányzatával szemben jogosult érvényesíteni a nem vitatott 17 037 000 Ft összegű vállalkozási díj követelését. Mindezekre tekintettel a felperes keresetét elutasította. A felperesnek elsősorban ... Város Önkormányzatával szemben kell érvényesítenie a követelését, és csak ennek sikertelensége esetén áll fenn az alperes kezesi felelőssége.

A pereszes felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte a feljegyzett eljárási illetéknek az Állam javára történő megfizetésére, illetve az alperes perrel felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és az alperes kereset szerinti marasztalását, valamint a perköltség viselésére kötelezését kérte.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában (a 8. oldal 5., 6. bekezdéseiben, illetve a 9. oldal 1. bekezdésében) ... Város Önkormányzata perbenállása és perbeli nyilatkozata nélkül tett olyan ténymegállapításokat, amelyek az alperesnek és a felperesnek a ... Város Önkormányzatával fennálló jogviszonyára vonatkoznak.

Álláspontja szerint ... Város Önkormányzata perbenállása nélkül nem dönthető el az a kérdés sem, hogy a Nyíregyházán 2002. március 4-én kelt engedményezési megállapodás érvényes-e, és hogy a valóságban ... Város Önkormányzata tartozott-e az alperesnek.

Véleménye szerint az elsőfokú bíróságnak fel kellett volna hívnia a peres felek figyelmét arra, hogy a Pp. 51. §-a szerint a felperes keresete nem bírálható el ... Város Önkormányzatának a perbenállása nélkül, ezért szükséges a kereset kiterjesztése a felperes részéről vele szemben.

Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság döntésének alapját képező, F/16. sorszám alatt becsatolt engedményezési szerződés helyes értelmezése szerint az adós - jelen per alperese - rendelkezik arról, hogy ... Város Önkormányzata, mint gesztor utaljon át 17 037 000 Ft-ot a felperes részére. Az a megállapodásból nem tűnik ki, hogy az alperes ezen rendelkezését mi alapozza meg. Emiatt az engedményezési szerződés nem felel meg a Ptk. 328. §-a rendelkezésének, és mint jogszabályba ütköző semmis. Tartalma szerint a megállapodás tartozáselismerő nyilatkozatnak felel meg, az elsőfokú bíróság azonban tévesen, engedményezésnek fogadta el.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a perbeli csatornázási beruházással érintett önkormányzatok és a peres felek közötti szövevényes kapcsolatokról összeálló tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, abból helytálló jogi következtetéseket vont le, és az irányadó jogszabályokat megfelelően értelmezve érdemben helyes döntést hozott, azt a kellő jogi indokolással ellátta.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése szerint - utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésére is - annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezési hivatkozásaira tekintettel azonban szükséges az alábbi megjegyzéseket tenni.

A felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el. A felperes keresetében a felperes és az alperes között 2002. március 14. napján létrejött engedményezési megállapodás érvénytelenségének a megállapítását, és az alperesnek a felperessel 1998. december 14-én megkötött alvállalkozói szerződése alapján történő kötelezését kérte alperesnek 17 037 000 Ft és járulékai megfizetésére.

A Ptk. 328. § (1) bekezdésében szabályozott engedményezés az engedményező és az engedményes között fennálló jogviszony, az a kötelezett pozícióját nem érinti, ezért nincs szükség az engedményezéshez a kötelezett hozzájárulására, az engedményezési szerződés érvényességének nem is feltétele a kötelezett értesítése sem.

Ezért a peres felek által megkötött engedményezési szerződés érvényességének az eldöntéséhez nem volt szükséges a nem szerződő fél (kötelezett), ... Község Önkormányzatának a perbenállása, vagyis a gesztor önkormányzat nem tekinthető olyan, a Pp. 51. § a.) pontja szerinti pertársnak, akinek a részvétele nélkül nem lehetett volna a perben döntést hozni.

Nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság eljárása azzal sem, hogy a beruházással érintett önkormányzatok perbenállása nélkül bírálta el az engedményezési szerződés érvénytelenségének a megállapítására irányuló keresetet.

Nem osztotta az ítéltábla a felperesnek a 2002. március 14-én a peres felek által megkötött „engedményezési megállapodás” elnevezésű okirat tartalmával kapcsolatos álláspontját sem.

A Ptk. 328. § (1) bekezdése szerint engedményezésnek az minősül, ha a jogosult a követelését szerződéssel másra átruházza.

A Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint értelmezve az engedményezési megállapodást az kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felek szerződéses akarata arra irányult, hogy az alperesnek a felperes felé fennálló tartozásából 17 037 000 Ft úgy kerüljön rendezésre, hogy ... Város Önkormányzata, mint gesztor az önkormányzatokkal történt elszámolást követően közvetlenül az alvállalkozó felperesnek - és ne a generál kivitelező alperesnek - utaljon át 17 037 000 Ft-ot.

Tény, hogy a megállapodás nem rögzíti, hogy az aláírók közül ki az engedményező és ki az engedményes, de a szerződést aláíró felek az eset körülményeire és a nyilatkozó(k) feltehető akaratára tekintettel - ismerve a beruházással érintett valamennyi önkormányzat és a vállalkozók közötti jogviszonyokat - csak ekként értelmezhették a megállapodás szövegét.

Alaptalannak találta az ítéltábla a felperesnek a fellebbezési tárgyaláson előadott azon álláspontját is, miszerint a peres felek között létrejött alvállalkozási szerződést el kell választani a területhasználati díj tekintetében a felperesnek az önkormányzatokkal megkötött megállapodásaitól, mivel a felperes az alperes kötelezését az alvállalkozói szerződésre alapítja keresetében. Nem vitásan külön jogviszony jött létre a peres felek, és külön jogviszonyok az alperes és a gesztor, valamint a beruházással érintett önkormányzatok és a felperes között. A felperes az alperessel szembeni követelését valóban az alvállalkozói szerződésre alapítja. A jogvita eldöntésénél azonban szükségszerűen figyelembe kell venni azt, hogy az alperes a gesztorral szemben a beruházás elszámolása eredményeként fennálló követelését a felperesre engedményezte 2002. március 14. napján 17 037 000 Ft erejéig, ezzel a felperes a generál kivitelező és a gesztor közötti jogviszonyban az alperes helyébe lépett a Ptk. 329. § (1) bekezdése szerint. Az alperesnek csupán a Ptk. 330. § (1) bekezdése szerinti kezési felelőssége maradt fenn a felperessel szemben arra az esetre, ha a kötelezett nem teljesítene. Az engedményezéssel tehát az alperes teljesített a felperes felé.

Megjegyzi az ítéltábla, hogy azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében kitért arra is, hogy a felperes elsődlegesen a gesztorral szemben jogosult érvényesíteni a 17 037 000 Ft

összegű követelését, még nem bírálta el a felperes és a gesztor önkormányzat közötti elszámolási vitát.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga tartozik viselni.

Az illetékfeljegyzési jogban részült felperest a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) bekezdése alapján kötelezte a feljegyzett 900 000 Ft fellebbezési eljárási illetéknek az Állam javára, felhívásra történő megfizetésére, valamint a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) és b.) pontjai, (5)-(6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján 200 000 Ft + ÁFA = 240 000 Ft ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Debrecen, 2008. december hó 03. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó